

Stiphouts toneel met vrolijk spel

„Wie kaatst, die wint”, blijspel van Hans van Wijngaarden, uitgevoerd door de toneelgroep „D'Opkamerkomedianten” uit Stiphout, zaterdagavond in „De Stip”.

(door onze theaterrecensent)

Het amateurtoneel leeft aan alle kanten. Vooral in de dorpen steekt het overal z'n kop op, meestal met succes gelet op het publiek dat er naar toe gaat. Soms barst het uit zijn voegen en wordt er „met de rug tegen de muur” gespeeld. Zo ongeveer is de situatie in Stiphout, waar „d'Opkamerkomedianten” in het propvolle zaaltje van het gemeenschapshuis „De Stip” een leuke uitvoering gaven van het spel „Wie kaats, die wint” van Hans van Wijngaarden onder de regie van Wim van Oorschot.

Dat er hard gewerkt is bleek zaterdagavond o.m. uit de opbouw van het toneel, waarop een voortreffelijk décor was neer gezet: ongelofelijk hoe men gewoekerd heeft met de ruimte. Het was een fraai gezicht, aangekleed door bloemenmagazijn „De Schuur”, terwijl de gordijnen gemaakt werden door het atelier „Brabant” en Van Poppel. voor het décor ontrolde zich de geschiedenis van de familie Groen, die min of meer illegaal in het huis van de heer Van Oranje verbleef om van dit adres uit te solliciteren naar een baan bij het reclamebureau. De „Van Oranje's” waren weliswaar op vakantie, maar hun schoonzoon Bob van Putten, die toevalligerwijs directeur is van het gewraakte reclamebureau, verbleef — zij het buiten medeweten van Riek en

Jan Groen — echter wel in het huis. De welwillende lezer begrijpt het al: er ontstonden van allerlei vreemde, komische toestanden, waarbij Jan Groen nolens volens voor loco-burgemeester en wethouder werd aangezien. Er bleek ook bij het instuderen hard gewerkt te zijn onder regie van Wim Oorschot. De rolkennis was doorgaans goed, de uitbeelding van de diverse personages heel verdienstelijk. Er waren natuurlijk „uitspringers” zoals tante Bets, gespeeld door Francine Adriaans-van Oorschot, die wat de tekst betreft wellicht minder nauwkeurig was, maar erg naturel in haar optreden. Naast haar viel Bob van Putten op, een wat serieuze rol, die doorgaans goed werd gebracht door Sjef Winkels.

Ook de schilder Paul Witter van Jan Croymans was niet onverdienstelijk. Riek Groen, gespeeld door Friedy Dekkers-van de Nieuwenhof, was aanvankelijk wat stijfjes, later ging het vlotter. Jan Groen was een creatie van Thijs van de Elsen, wat hoekig en stroef, maar 't leek ons een moeilijke rol. Moeder Sonnema (Marij van Deursen-van Veijfeijken), Piet Kleve (Willy Rooijakkers) Manuella (Marij van der Aa) en tante Jane (Maria Graat-Raymakers): zij allen pasten heel aardig in dit bonte geheel. Het intieme zaaltje reageerde in ieder geval uitstekend op de soms doorzichtige verwickelingen. Er werd dankbaar gebruik gemaakt van een drietal deuren, welke vele malen werden open en dicht getrokken. Er zat volop sfeer in het bomvolle gebouwtje, waar woensdag, vrijdag en zaterdag de reprises plaatsvonden van „Wie kaatst, die wint”.